

7.

Ц. Комитетъ
на
Южна България
№ 76
15 мартъ 1879 год.
Гр. Пловдивъ.

До господина Ив. Ев. Гешовъ
въ Виена.

Многоуважаеми Господине,

Потвърждаваме писмото си отъ 9-и того подъ № 60, което отправихме до братия Паница въ Виена.

Съ една телеграма до митрополията и съ едно писмо до отца Методия сте съобщили, че г. С. Беронъ не отговарялъ на мисията, за която е избранъ и че при това отговорътъ му билъ съмнителенъ и не се знаело, ще ли приеме да Ви придружи. Свѣдѣния, които ни се дадоха отъ нѣкои отъ завърналитѣ се изъ Търново прѣдставители, се съглашаватъ съвършено съ мнѣнието Ви за Берона, за това и отправихме онзи день г-ну д-ру Янколову въ Тулча телеграма, съ която го молихме да ни съобщи незабавно, приема ли да Ви придружи въ Европа като депутатъ отъ Южна България. Досега обаче не сме приели отговоръ. Ако ни отговори утвърдително, ще Ви извѣстимъ и ще му съобщимъ да Ви намѣри въ Виена или Парижъ. Въ случай обаче, че откаже, ние не можемъ освѣнъ да се съгласимъ да заминете самъ.

Слѣдъ първото си писмо, ние считаме излишно да говоримъ за езика, който трѣбва да държите прѣдъ европейскитѣ кабинети. Вие знаете колкото насъ, кои сж истинскитѣ желаня на населението, което прѣдставлявате и което за постигането имъ е готово да пролѣе и кръвта си, и Вие разбирате, каква непростима погрѣшка ще се направи, ако тия желаня се прѣдставятъ, така щото да дойдатъ въ противорѣчие съ събитията.

Ние не сме противни освѣнъ мемоарътъ да се отправи и прошение до царетѣ, стига както мемоарътъ така и прощението да не противоречатъ съ първия мемоаръ, подаденъ отъ населението на Южна България на европейската комисия, а да произтичатъ отъ сжщата мисль.

Вие разбирате, многоуважаеми г-не, колко е нужно да ни увѣдомявате редовно и често за всичко извършено отъ Васъ при изпълнението на мисията, която Ви е повѣрена отъ